

NIESTANY (10) ai

niestany (10), [**niestanny**].

Zawsze w pisowni łącznej.

e jasne; -a- (9), [-ã-].

sg f N niestanã (1). ◇ A niestanã (1). ◇ [L niestaněj. ◇ n N niestãnné.] ◇ G niestaného (5); -ého (2), -(e)go (3). ◇ A niestan(e) (1). ◇ L niestan(e)m (1) *UstPraw*, niestanym (1) *SarnStat*.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI i XVIII – XIX w.

praw. Związany z niestawieniem się, nieprzybyciem osobiście na wezwanie sądu (10) :

Wyrażenie: [»niestany rok« = rozprawa, na którą pozwany nie stawił się do sądu: náthofs mogę jmyenie dołtál pyrwłfego nyestãnego rok v yakofł othem łpervnek y nyestany rok łzerzy ohmawyayã ZapWpol 1531/luźna karta 2.]

*»wina niestana« = kara sądowa za niestawienie się strony do sądu (2): O winę niestãną ma łąd połłãć woźnego y dwu łłuzebnikow łwych/ ktorzy tego máiã ciãżãć kogo pozywãiã *UstPraw G; SarnStat* 1158; [A gdy pozwãny ná Roku piérwłzym nie łtãnie/ tãki ma być w winie niestãney przekazãn. *UstPraw* 1579 9 (*Linde*)].*

a. *W funkcji rzeczownika: »niestane« = kara sądowa za niestawienie się strony do Sądu (8) : domini decreverunt penam nystane *ZapMaz II Ł* 106v; Gdy pozwãny ná Roku piérwłzym niestãnie/ tedy niestãnego ma dãdź łãdowi łzefłnalćie grołzy *UstPraw Cv, C* [2 r.], C3; gdy iuź łãdowi winã niestãna niema bydź płãconã/ iãkóz łąd od niestãnego nic brãć niema/ ãni pãmiętného wyciãgãć od łtrony. *SarnStat* 1158, 1158 [2 r.]; [A zã Liłty z zãwieszonemi Pieczęćiami/ przyłãdného [*pisarze*] brãć máiã dźiešięć grołzy: [...] A niestãnné/ od przyłãdného w zyłku człterzy grołze *UstPraw* 1579 24 (*Linde*).].*

Synonim: a. kontumacja.

Cf NIESTAJĄCY, NIESTOJĄCY, STANY